

Steenstrup: Den samme Anke, det ærede Medlem fremfører i denne Sag, har han fremført i mange andre Sager, i alt Fald have andre Medlemmer fra samme Side gjort det. Den samme Anke blev fremsat med Hensyn til Dampskibsfarten paa Vråskjøbing og paa Marstal. Den samme Anke blev fremsat med Hensyn til Marstals Mole, den samme Anke blev fremført, da vi inkorporerede Slesvig og deri gave Marstal Skatteletelse. Denne Anke er fremkommen hver Gang, og den har været ligesaa berettiget idag, som den har været de andre Gange. Alle disse Sager ere imidlertid dog blevne gennemførte, uagtet jeg tror, at det ærede Medlem ikke har stemt for en eneste af dem; men heldigvis er hans Indflydelse og store Bektalighed som bekendt ikke stor nok til her i Salen at forhindre Vedtagelsen af, hvad Andre anse for fornuftigt. Det har været Tilfældet med alle de Sager, jeg har nævnt.

Formanden (Krabbe): Forhandlingerne have begyndt at snerpe sig noget fra Sagens Gjenstand i strengere Forstand.

Reth: Det var ikke min Hensigt at begjære Ordet idag i denne Sag; men det er en Ytring fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgtreds (Bille), der foranledigede mig dertil, idet der fra det ærede Medlem fremkom en Antydning, som om denne Sag skulde have en politisk Karakter. Det tror jeg slet ikke, at den har, og det vil jeg, der tidligere har været Medforlagsstiller, og som derfor er temmelig nøie kjendt med Sagen, dog gjerne forvare den imod. Om det vil lykkes det ærede Medlem for Vrås (Steenstrup) at bringe denne Sag frem i Thinget igjen paa en saadan Maade og i en saadan Skikkelse, at der deraf kan ventes noget Udbytte, derom skal jeg slet ikke tillade mig nu at udtale nogen Mening. Jeg finder — det vil jeg tilføie — at det Standpunkt, som den høitærede Justitsminister foresat Vedkommende har stillet sig paa, er saa korrekt, som det paa nogen mulig Maade kan være. Det er en Selsølgelse, at det er fuldstændig rigtigt, hvad den høitærede Justitsminister bemærkede, at han som Justitsminister aldrig nogensinde kan stille sig paa det Standpunkt, at gaa ud fra, at en Højesteretsdom i den ene eller anden Henseende er feilagtig, om det end naturligvis kan være Andre, som staa udenfor Ministeriet, tilladt at have deres private Mening i saa Henseende. Sagen er simpelthen den, uden at jeg skal forsøge paa at komme ind paa en faktisk Fremstilling i mindste Maade, at, paa Grund af de statsretlige Forandringer, som desværre ere foregaaede, har faavel Overretten som Højesteret maattet dømme efter en Lovgivning, som Retten i sin Helhed maa siges ikke at være forpligtet til at være fortrolig med. At dette naturligvis er

mislikt, tror jeg, at Enhver maa indrømme; men om og hvorvidt Højesteret har dømt rigtigt eller ikke i denne Sag, skal jeg naturligvis ikke udtale nogensomhelst Mening her, om jeg end privat som forhørende Slesvigsk Jurist kan have min Mening om, hvorledes jeg vilde have dømt i denne Sag, dersom jeg skulde tænke mig, at jeg skulde være i den. — Der fremkom endnu en Ytring fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgtreds (Bille), nemlig om, at det ærede Medlem fra Vrås stod som Sagsfører, som engageret af en bestemt Part i denne Sag. Jeg tror dog ikke at have forstaaet det ærede Medlem fra Vrås Stilling anderledes, end at, om end han tidligere har været engageret som Sagsfører for en af Parterne i denne Sag, saa er dette Forhold nu forlængst ophørt, saa at der altsaa fra denne Side betragtet ikke kan være Noget til Hinder for, at han har bragt Sagen frem i denne Sal, selv om man endog — hvad jeg tror er et meget stort Spørgsmaal, og i hvilken Henseende jeg ikke tør erklære mig enig med det ærede Medlems for Kjøbenhavns 5te Valgtreds — vilde kunne finde, at det ikke var passende — saaledes tror jeg, det ærede Medlem udtrykte sig — for en Sagsfører at bringe en Sag frem, i hvilken han selv har været engageret. Jeg tror, at enhver af os kan tage de Erfaringer i Livet, som frembyde sig i de forskellige Stillingen, der engang ere os givne, og jeg vil antage, at det ærede Medlem heller ikke i Virkeligheden har ment noget Andet. Selsølgelig vil det neppe falde Nogen ind at ville optræde her absolut som Sagsfører og gjøre Thinget til Domstol i Sager, i hvilke Thinget ikke med Rette kan siges at have Kompetence til at være Dommer. Jeg for mit Vedkommende skal altsaa opsætte min videre Dom om denne Sag, indtil jeg ser, hvad det ærede Medlem fra Vrås, saaledes som han jo har antydnet, vil fremkomme med i næste Samling. Dersom han gjør det, bliver der jo for dem, som maatte finde Anledning dertil, Leilighed til at udtale sig om Sagen.

H. Nielsen: Den Forespørgsel, her foreligger, gaar jo ud paa at faae at vide, hvad Justitsministeren har draget frem til Sagens Beslutning, siden denne Sag var til Forhandling sidst her i Thinget. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgtreds (Bille) gjorde imidlertid gjældende overfor Forespørgeren, at denne ikke var kommen med noget Faktisk til Kundskab om denne Sag, og sagde senere, at vi aldrig havde faaet Noget at vide, hvorved vi kunne danne os en Forestilling om Sagen. Dette synes jeg imidlertid maa være en stærk Indvending imod Ministeren, da det nærmest maa paaligge ham at bringe noget Saadant frem. Det er dog ikke det, der har bragt mig til at tage Ordet; men en Anke, der er kommen frem først fra den høitærede Justitsminister, derefter fra det ærede Medlem for